

Afslag på nummerpladereservation ved handicap p-plads ikke lovligt

En kommunes afslag på tilladelse til opsætning af en nummerpladereservation var ikke lovligt, da ansøger ikke havde været partshørt inden kommunens afgørelse.

Vejdirektoratet har behandlet en klage af 13. maj 2011 fra B L over kommunens afslag af 12. maj 2011 på at reservere en handicapplads ud for klagers ejendom med en nummerpladetavle.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse er ulovlig, allerede fordi kommunen ikke har partshørt B L forud for afgørelsen af 12. maj 2011.

Vi kan ikke afvise, at den manglende partshøring har haft betydning for afgørelsens indhold. Derfor har vi tilsidesat afgørelsen som ulovlig.

Vi skal således anmode kommunen om at trække afgørelsen tilbage og træffe en ny og lovlig afgørelse i sagen.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål). Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens¹ § 7, stk. 1.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovgivningen og forvaltningslovens² procedurer og krav. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Privatvejslovens og færdselslovens bestemmelser

Kommunen kan med politiets samtykke bestemme, hvordan færdslen på en privat fællesvej skal reguleres, herunder bestemme, at bestemte parkeringspladser skal forbeholdes for handicappede førere. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, stk. 1, jf. færdselslovens³ § 92, stk. 1, nr. 1.

En grundejer må ikke etablere parkeringspladser eller forbeholde disse for særlige brugere eller køretøjer uden kommunens og politiets samtykke. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, stk. 3.

Hvis der er særligt tungtvejende hensyn kan kommunen med politiets samtykke bestemme, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap. Det fremgår af færdselslovens⁴ § 92, stk. 3, jf. privatvejslovens § 44, stk. 1.

Sagens baggrund

S vej ud for nr. 104 har status som en privat fællesvej i byområde.

Kommunen meddelte den 12. maj 2011 afslag på tilladelse til, at B L kunne opsætte en nummerpladetavle ved en handicapplads ud for hans ejendom.

Begrundelsen for afslaget var,

¹ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008, med senere ændringer

² Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

³ Lovbekendtgørelse af 1058 af 4. november 2008 (med senere ændringer).

⁴ Færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1320 af 28. november 2010

- at S vej er sparsomt trafikeret
- at der er fornuft i en vis rotation i brugen af handicappladser
- at en plads uden nummerpladereservation giver andre med skilt til handicapparkering mulighed for at benytte pladsen, og at
- at kommunen ved forbikørsel har konstateret, at pladsen altid er benyttet af B L.

Vores vurdering

Kommunen må ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag i sagen og har givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part. Dette fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Reglerne i forvaltningslovens § 19 indebærer, at partshøring skal foretages i alle tilfælde, hvor parten skønnes at kunne have en interesse i at få lejlighed til at se og eventuelt kommentere afgørelsesgrundlaget, med mindre hensynet til offentlige eller andre privates interesser taler imod det.

Reglerne skal således på den ene side sikre, at der foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag til at træffe en lovlige og forsvarlig afgørelse, samt tjene det retssikkerhedsmæssige hensyn, at ingen bliver pålagt nye byrder, uden at være hørt forinden.

Kommunen har i udtalelse af 27. maj 2011 oplyst, at den ikke har partshørt B L, inden kommunen traf sin endelige afgørelse af 12. maj 2011, fordi den ikke mente, at der var inddraget faktiske oplysninger i afgørelsen, som var ukendte for B L.

Idet man normalt henregner partshøring til en garantiforeskrift, er udgangspunktet, at en tilsidesættelse af reglerne om partshøring medfører, at afgørelsen bliver ugyldig, fordi der her svigter en væsentlig retsgaranti.

Endvidere fremgår det af dansk forvaltningsrets almindelige princip, undersøgelsesprincippet, at en myndighed skal oplyse og undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig og lovlige afgørelse.

Hvis en sag ikke er tilstrækkeligt undersøgt og oplyst, bliver afgørelsen som hovedregel ligeledes ugyldig.

Der kan ikke opstilles nogen almindelig regel om, hvilke oplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at træffe afgørelse i en sag. Oplysningen af de faktiske omstændigheder styres i første række af det retsgrundlag, som afgørelsen søges truffet efter.

I denne sag mener vi, at kommunen burde have partshørt B L, inden den traf afgørelse blandt andet med henblik på at undersøge om B Ls' handicap er en tilstrækkelig tungtvejende årsag til, at handicappladsen kan reserveres med en nummerpladetavle.

B L burde således have haft mulighed for at fremsende sine bemærkninger til kommunens oplysninger om f.eks. trafikintensiteten på vejen og anvendelsen af invalideparkeringspladsen.

Konklusion

Kommunens afgørelse er ulovlig, allerede fordi kommunen ikke har partshørt B L forud for afgørelsen af 12. maj 2011.

Vi kan ikke afvise, at den manglende partshøring har haft betydning for afgørelsens indhold. Derfor har vi tilsidesat afgørelsen som ulovlig.

Vi skal således anmode kommunen om at trække afgørelsen og træffe en ny og lovlige afgørelse i sagen.

